

Der bliver fra fru Karen Klints side spurgt, hvilke initiativer der ligger i pipelinen angående det her, nemlig tilgængeligheden til det almene byggeri. Jeg kan sige, at der i perioden 2003-2008 er afsat 300 mio. kr. til forbedringer for handicappede og for tilgængelighed i det almene byggeri.

Vi har på området boliger til fysisk handicappede overtaget hele det offentlige tilskud til grundkapitalen i 2003-2004.

Og med hensyn til tilgængelighed i det eksisterende byggeri: Det er jo ikke en opgave, der løses fra det ene år til det andet, for så var den nok blevet løst under den tidligere regering.

Vi arbejder videre. Vi vil gennem ændring af byggeloven i næste folketingssamling sikre, at der over den her periode på ca. 20 år, som vi har nævnt, etableres tilgængelighed til en stor del af det eksisterende byggeri.

Vi vil også løbende – for jeg blev spurgt om, hvad vi så gør for at holde øje med det – sikre, at handlingsplanen ikke blot er ord, men regeringen har også besluttet, at vi i 2004-2005 skal gennemføre en evaluering af vores handlingsplan.

Kl. 14.15

Karen J. Klint (S):

For at bruge ministerens egne ord er der ikke den store tvist mellem partierne med hensyn til at foretage handlinger og forbedringer på handicapområdet, og regeringen skriver selv, at den godt vil evaluere planen, men der skriver regeringen jo også, at man så først vil nedsætte en evalueringsgruppe, »når tid kommer«.

Og der er det jo lidt interessant, hvornår »tid kommer«.

Havde det måske ikke været lidt mere interessant at have haft en følgegruppe sammen med handicaporganisationerne og andre for at følge op på, hvad der sker, mens planen løber, i stedet for at vente til »når tid kommer«? Og hvornår er det? Kan ministeren svare på det?

Sandy Brinck (S):

Jeg vil starte med at give ministeren fuldstændig ret i, at der ikke er den store politiske tvist om, hvorvidt vi skal gøre noget i forhold til handicappede mennesker i vores samfund, slet ikke med det europæiske handicapår in mente, så er der selvfølgelig grund til at gøre en ekstra indsats.

Men jeg har det nu sådan, at man som regel opper sig mest, hvis man har nogle klare målsætninger at forfølge. Også nogle klare målsæt-

ninger, som man kan evaluere på baggrund af, og derfor, når regeringen f.eks. skriver på side 24 i handlingsplanen: »Over en tidsperiode på 20-25 år vil en stor del af både den offentlige og den private bygningsmasse på denne måde blive gjort tilgængelig«, så synes jeg, det vil være rart at vide, hvad ambitionsniveauet er.

Det er da korrekt, at det er ikke noget, man gør fra det ene år til det andet, men her er også et langt tidsperspektiv, og derfor vil der være god grund til at have nogle mål, nogle ambitioner at gå efter.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først vil jeg gerne sige til fru Karen Klint, at det embedsmandsudvalg, der nu sidder, altså fortsætter arbejdet på handicapområdet, og jeg lægger som koordinator stor vægt på, at vi følger udviklingen tæt på de enkelte områder.

Jeg kan også sige, at af min og socialministerens redegørelse til Folketinget vil det fremgå, hvor langt de enkelte ministerier er med de forskellige initiativer i handlingsplanen. Derfor synes jeg, der tegner sig et lovende billede med hensyn til opfølgningen af de initiativer, der ligger.

Jeg vil gerne sige, at regeringen ikke er den eneste aktør på handicapområdet. En del af handlingsplanens succes vil afhænge bl.a. af amterne og kommunerne, som medvirker aktivt til, at initiativerne kan gennemføres.

Vi håber også på et fortsat godt samarbejde med handicaporganisationerne i forbindelse med udarbejdelsen af en plan for evaluering af de initiativer, som nu er sat i værk. Der bliver spurgt om et eksakt tidspunkt, og vi regner med, at vi kan komme med evalueringen i 2004-2005. Det er altså den tidsramme, vi har.

Vi har nu en masse konkrete initiativer, vi arbejder videre på, og socialministeren og jeg vil selvfølgelig via en redegørelse til Folketinget orientere om, hvor langt vi når.

Karen J. Klint (S):

Jamen netop når ministeren lægger vægt på, at vi skal følge op på det, og det gerne skulle ske i fællesskab, er det så tilstrækkeligt, at det er en embedsmandsgruppe, der følger planen undervejs?

Var det ikke allerede her, man skulle have haft en følgegruppe med deltagelse udefra? På den måde havde man måske haft nogen, der var forberedt på en evaluering.